

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/63/2019
Identifikačné číslo spisu:	7109227904
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Ľalík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7109227904.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ ATTICA a. s., so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 23, IČO: 36 175 510 a 2/ C.. C. Č., bývajúceho v M., F. V. X, zastúpených Advokátskou kanceláriou Nicol Hlaváčiková s. r. o., so sídlom v Košiciach, Bočná 10, IČO: 51 176 831, proti žalovaným 1/ EUROSUPPORT s. r. o., so sídlom v Košiciach, Cesta pod Hradovou 39, IČO: 36 217 077, zastúpenému JUDr. Jánom Garančovským, advokátom v Košiciach, Kukučínova 19, a 2/ SAFKAS s. r. o., so sídlom v Košiciach, Krivá 2/1045, IČO: 43 814 760, zastúpenému JUDr. Martinom Kožiakom, advokátom v Košiciach, Murgašova 3, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a určenie neplatnosti kúpnych zmlúv, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 37 C 308/2009, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. januára 2018 sp. zn. 5 Co 367/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I uznesením z 24. marca 2017 č. k. 37 C 308/2009-158 v spojení s jeho opravným uznesením zo 7. januára 2019 č. k. 37 C 308/2009-304 stranám nepriznal náhradu trov konania. Dospel k záveru, že vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa by v prejednávanej veci bolo uloženie povinnosti žalobcom, ktorí zobrali žalobu späť a tým procesne zaviniли zastavenie konania, zaplatiť náhradu trov konania žalovaným neprimerane prísne.

2. Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ uznesením z 23. januára 2018 sp. zn. 5 Co 367/2017 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov konania na súde prvej inštancie v plnom rozsahu, a zároveň žalovaným 1/ a 2/ priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Konštatoval, že skutočnosti uvádzané súdom prvej inštancie ako dôvody hodné osobitného zreteľa takými nie sú, preto aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. nebola správna. Keďže v danom prípade zastavenie konania procesne zaviniли žalobcovia, žalovaní majú právo na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v celom rozsahu.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ dovolanie z dôvodu uvedeného v § 420 písm. f/ C.s.p. Uviedli, že pokiaľ odvolací súd okolnosti, ktoré ich viedli k späťvzatiu žaloby v prejednávanej veci, nevyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré dosahujú požadovaný stupeň výnimočnosti, jeho rozhodnutie je prísne formalistické, extrémne nespravodlivé a arbitrárne. Odvolaciemu súdu tiež vytýkali, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so všetkými pre vec rozhodujúcimi skutočnosťami a ich námietkami. Navrhli, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že stranám náhradu trov konania neprizná.

4. Žalovaní 1/ a 2/ vo svojich vyjadreniach k dovolaniu žalobcov uviedli, že rozhodnutie odvolacieho súdu považujú za vecne správne a dovolacie námietky žalobcov za neopodstatnené. Podľa ich názoru dovolanie žalobcov je procesne neprípustné, pretože smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Navrhli, aby dovolací súd dovolanie žalobcov odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal najskôr, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6. V zmysle § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

7. V danom prípade žalobcovia dovolaním napadli uznesenie odvolacieho súdu o náhrade trov konania, ktoré však nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí (porov. R 73/2018). Prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p. preto nemožno vyvodiť.

8. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcov z ustanovenia § 420 C.s.p. nevyplýva, dovolací súd ich dovolanie ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.